

תת"ע 5487/07/14 - ש.מ. סופרסטופ טקסטיל (2002) בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5487-07-14 מדינת ישראל נ' ש.מ. סופרסטופ טקסטיל (2002) בע"מ
תיק חיצוני: 90501791116

בפני
המבקשת
נגד
המשיבה
כב' השופטת רות וקסמן
ש.מ. סופרסטופ טקסטיל (2002) בע"מ
מדינת ישראל

החלטה

מונחת בפניי בקשת המבקשת לביטול פסק דין שניתן בהעדרה.

מבוא

1. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה במהירות של 87 קמ"ש בדרך עירונית בה המהירות המותרת הינה 50 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
 2. הדיון נדחה לבקשת המבקשת, באמצעות בא כוחה עו"ד בבייב, ליום 31.12.14. במועד הדיון הנ"ל לא היתה התייצבות מטעם הנאשמת או בא כוחה, ועל כן היא נשפטה בהעדרה ונגזר דינה לקנס בסך ₪3,500.
 3. לטענת ב"כ המבקשת, בסעיף 5 לבקשה, מועד הדיון אשר נדחה ליום 31.12.14 לא הובא לידי ידעתי, על אף העובדה כי מצוין שיצאה הזמנה בדואר אלקטרוני, ואילו בסעיף 6 לבקשה צוין כי "נכון כי המבקשת לא נכחה בדיון על אף שהוזמנה כדן, אולם יש בטענותיה כדי למנוע עיוות דין".
- עוד טען ב"כ המבקשת, כי אי התייצבותה של המבקשת לדיון הינה תולדה של טעות בתום לב, וכן כי המבקשת אף היא לא קיבלה כל זימון למועד הדיון החדש, ולא נשלחה אליה כל הודעה בעניין.
- ב"כ המבקשת הוסיף כי למבקשת "טענות כבדות משקל בכל הקשור לקנס ולביצוע העבירה במועד הרלוונטי", כאשר הרכב נשוא כתב האישום הינו רכב חברה, ועל הנוהג ברכב מוטלת האחריות לביצוע העבירה. על כן, למבקשת יגרם עיוות דין מאי ביטולו של פסק הדין, שכן "למבקשת סיכויי הגנה גבוהים ביותר; ובוודאי שאין לומר כבר עתה, וקודם שמיעת טענותיה של המבקשת, כי אין לו סיכוי כלשהו כי הגנתו תתקבל".

4. המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי ב"כ המבקשת הגיש בקשת דחייה בתאריך 20.10.14, עוד באותו יום ביהמ"ש נתן החלטה ודחה את מועד הדיון לתאריך 31.12.14. לטענתה, שעה שעו"ד מגיש בקשת דחייה עומדת לו החובה לברר מה הוחלט בבקשתו.

יתרה מכך, מבירור שערכה המשיבה מול מזכירות בית המשפט עולה כי אכן נשלחה הודעה בדואר אלקטרוני לב"כ המבקשת.

דיון והכרעה

5. ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות -

אינני סבורה כי יש בידי המבקשת סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון.

על מי שמגיש בקשה לדחיית מועד הדיון, החובה לוודא את המועד הנדחה והוא לא יישמע בטענה כי לא בוצעה לו מסירה של הזמנה לדיון הנדחה. באחריותו של ב"כ המבקשת היה לוודא מהו המועד אליו נדחה הדיון לבקשתו.

משעשה ב"כ המבקשת דין לעצמו ולא התייצב, אין לו להלין אלא על עצמו.

יתרה מכך, מבירור שערכה המשיבה מול מזכירות בית המשפט, עלה כי אכן נשלחה הודעה בדואר אלקטרוני לב"כ המבקשת, וזאת כפי שגם עולה מהאמור בסעיף 6 לבקשה שבפני "נכון כי המבקשת לא נכחה בדיון על אף שהוזמנה כדין...".

באשר לטענת ב"כ המבקשת כי מדובר בטעות שבתום לב, כבר נפסק בבית המשפט העליון:

ברע"פ 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, ע"י כב' הש' שמגר, כי זכותו של נאשם ליומו בבית המשפט איננה אבסולוטית. שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתם לב, אינה יכולה להצדיק אי הופעה לדיון.

ברע"פ 5377/03 וגדי ג'מאל נ' מדינת ישראל, נפסק ע"י כב' הש' א. חיות, כי טעות ביומנו של סניגור איננה מהווה סיבה מוצדקת להיעדרות מדיון.

ברע"פ 2991/11 דוד שמש נ' מדינת ישראל, נפסק ע"י כב' הש' ס' ג'ובראן, כי טעות איננה מצדיקה היעדרות.

לפיכך, לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבות.

ב. עיוות דין -

טענת ההגנה שהעלה ב"כ המבקשת הינה טענה כללית אשר אינה מאפשרת כל בדיקה או התייחסות. לדבריו, "למבקשת טענות כבדות משקל בכל הקשור לקנס ולביצוע העבירה במועד הרלוונטי, כאשר המבקשת תציין ותדגיש, כי הרכב נשוא כתב אישום זה, הינו רכב חברה, וכי על הנוהג ברכב מוטלת האחריות לביצוע העבירה".

ב"כ המבקשת לא ציין בבקשה את שמו של הנהג ברכב מטעמה של המבקשת במועד ביצוע העבירה. חזקה על חברה, שבחזקתה, בשליטתה ובבעלותה הרכב, כי תדע מי האדם שנהג ברכב במועד בו בוצעה העבירה.

בענייננו, המבקשת הייתה צריכה לכל הפחות לצרף לתמיכה בבקשה, תצהיר מטעמו של הנהג, אולם היא לא עשתה כן, וזאת על אף שניתנה דחייה של למעלה מחודשיים, לבקשתה, על מנת שתוכל לאתר את הנהג שנהג ברכב בעת ביצוע העבירה.

לא מצאתי כי ייגרם למבקשת עיוות דין בענישה שהוטלה, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לה. המדובר בעבירת מהירות מופרזת. בהתחשב בחומרת העבירה, הקנס שהוטל על המבקשת, נמצא במתחם הענישה הראוי.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ה, 23 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.